

“Véns i ens traspases, fletxa del temps, i ens deixes plens d’enyorança.” **Jordi Sala**

ESTILS

Renovar la mirada

El professor de literatura, assagista, escriptor i poeta portuguès Gabriel Magalhães publica *Mirall de vida*. Una lectura quotidiana de l’Evangeli, coeditat per la Fundació Joan Maragall i l’editorial Cruïlla. Una mirada fresca, viva i molt interpel·ladora del que, al seu entendre, és la vida cristiana.

Obra cabdal del zen

Dokusho Villalba presenta el llibre *Shôbôgenzô*, obra cabdal del mestre zen Dôgen, considerada una de les grans obres de la literatura religiosa i filosòfica de tots els temps escrita al llarg de vint-i-tres anys. Serà el 17 de febrer a les 19h a Casa Àsia (Sant Antoni Maria Claret, 167, Barcelona).

Opinió

GETTY

Puri Canals: lliçó de vida

JOSEP GORDI
PROFESSOR DE GEOGRAFIA (UNIVERSITAT DE GIRONA)

A la Facultat de Lletres de la Universitat de Girona vam tenir la gran fortuna d’escollar la lliçó de vida de Puri Canals al Postgrau “Significats i Valors Espirituals de la Natura”. Després de més de 30 anys dedicats a la conservació de la natura ens va confessar que el primer que no havia fet bé en la seva llarga i fecunda carrera professional era haver-se oblidat del seu cos, és a dir, d’ella mateixa. Recordo que al llarg d’una conversa amb Xavier Melloni em va dir: “Nosaltres també som natura”. Per tant, el primer que cal conservar és el nostre propi cos i, en conseqüència, evitar viure la vida de forma dissociativa respecte el nostre entorn. La conclusió és que, paral·lelament, o abans de res, el que cal és connectar-nos amb nosaltres mateixos.

Una segona lliçó és que la seva preocupació actual és fomentar menys el coneixement cognitiu de la natura i treballar més per afavorir la connexió emotiva entre les persones i la natura. Per tant, el que cal incentivar des de ben petits és l’emotivitat respecte a les espècies i l’entorn natural, així com el sentiment d’humilitat i unitat que ens han de permetre intentar recuperar els vincles espirituals ancestrals.

La darrera lliçó va ser molt sorprenent. Després de 30 anys de campanyes al carrer, de lluites davant de l’administració o en institucions, s’adonava que en la seva activitat hi havia hagut massa reacció, enfrontaments... i que potser calia dedicar més esforços a fomentar un diàleg permanent entre tots els agents socials per evitar parlar de bons i dolents en la conservació de la natura. Un objectiu que no pot ser el desig d’uns quants sinó la voluntat majoritària de la societat. Gràcies Puri, per haver-te dedicat a treballar a favor de la natura i per ser com ets, una gran dona.

Respecte El que cal incentivar des de ben petits és l’emotivitat respecte a les espècies i l’entorn natural

02

CONSCIÈNCIA D’ARA

Cada dijous

I la setmana que ve: **Equivocar-se: precepte moral?**

Neve shalom: habitar la pau

En aquest poble israelià demostren, des de fa quaranta anys, que la convivència és factible

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Esperit La comunitat està compromesa amb els valors de la convivència

Israel, a part de designar un Estat més dins d’aquest magma de fronteres en el qual ens veiem submergits, evoca també visions fortament contrastades que remouen emocions profundes. El sol fet d’escollar la paraula Israel sembla que ens obligui, automàticament, a adoptar una posició. A col·locar-nos en un dels dos bàndols ben definits i, per tant, aparentment tancats en sí mateixos. Escoltem Israel, escoltem Palestina, i correm cap al territori ocupat de les opinions, ben acarnissats, com si es tractés d’un pati d’escola. Malauradament, no és un joc de nens, tot i que els nens hi tenen un paper predominant. En primer lloc com a objectiu dels violents, cert, però també com a motor de transformació per a la convivència. Escoltem Israel, escoltem Palestina, escoltem convivència i ens preguntem: és possible?

Bruno Hussar, l’impulsor
Aquesta setmana es compleixen vint anys de la mort d’un personat-

ge peculiar i carismàtic, d’aquells que mai sobren i que tota societat hauria de mirar: Bruno Hussar. Nascut a Egipte l’any 1911 de família jueva, va estudiar a França, on es va convertir al catolicisme. El 1950 va ser ordenat sacerdot dominic i tres anys després es va establir a Jerusalem. La seva identitat plural i el seu esperit reconciliador l’ajudaven a no quedar-se enclotat en una única perspectiva i, així, difuminar tòpics. Per exemple, al voltant d’una paraula carregada com sionisme: “Sóc sionista -afirmava Hussar-. Un terme que ha sigut distorsionat per les baralles i les polèmiques polítiques que l’han convertit en un estereotip allunyat del seu veritable significat. Fins i tot Nacions Unides identifica sionisme amb racisme. Malgrat tot, un sionista és algú que reconeix el dret del poble jueu a existir com a nació a la terra dels seus avantpassats. Tot jueu que ho desitgi hi trobarà aquí la seva llar. Però en sí mateix el sionisme no és, de cap manera, contrari al dret dels àrabs palestins a existir com a nació a la mateixa regió. Hi ha prou terra per a tothom... Cap jueu que veritablement visqui en l’esperit de la Torà pot ser indiferent al destí dels àrabs

palestins i a les seves esperances. Aquesta terra també és la seva llar”, recordava l’egipci de família jueva esdevingut sacerdot dominic.

Després de diverses iniciatives de diàleg interreligiós des de la seva arribada a Israel, als anys setanta Bruno Hussar va fundar una comunitat que, amb el temps, ha esdevingut un símbol: l’oasi de la pau. En hebreu Neve shalom i en àrab Wahat al-Salaam, l’oasi de la pau és actualment un poble on hi conviuen jueus i palestins (tant musulmans com cristians), tots ells de nacionalitat israeliana. Situat a mig camí entre Jerusalem i Tel Aviv-Jaffa, les primeres cases, seguint el model dels kibbutz, es van establir en uns terrenys adjacents al monestir de Latroun. Després de quatre dècades en funcionament i una expansió considerable, en l’actualitat hi viu una comunitat compromesa amb els valors de la convivència i fortament activa per promoure la pau en un territori especialment delicat, amb igual nombre de famílies jueves i àrabs i una educació bilingüe. “La idea de crear un marc educatiu que pogués expressar els ideals de coexistència i igualtat va néixer amb els primers nens de la comunitat”, expliquen els seus promotors.

Primer es va crear una escola bressol binacional i després una escola d’educació infantil i de primària, la qual, anys més tard, es va obrir a infants de fora del poble, com per exemple d’Abu Gosh, la coneguda població on hi viuen molts àrabs musulmans i cristians. El professorat, jueu i palestí, es dirigeix a tots els alumnes en la seva pròpia llengua i es respira una atmosfera de tolerància que anima als nens a

Apropar Hi ha un centre espiritual que fomenta el diàleg interreligiós

01. Al poble de Neve Shalom hi conviuen jueus i palestins. 02. Bruno Hussar va ser el fundador de l’oasi de la pau als anys setanta.
FOTOS: WANS.ORG

02

entendre’s, acceptar-se i estimar-se. Des de l’any 1979 també funciona l’Escola per la Pau, dirigida als adults, i amb l’objectiu de desenvolupar la consciència dels participants amb trobades entre joves jueus i palestins d’Israel, formació i sensibilització de professors, periodistes, advocats, treballadors socials i estudiants universitaris i també cursos anuals per a graduats en cooperació amb quatre universitats israelianes. En tot aquest temps, milers de joves han assistit a les trobades i centenars d’adults han rebut formació en resolució de conflictes. A més, l’Escola de Pau ha establert un centre d’investigació per fomentar la relació entre àrabs i jueus.

Centre interreligiós

Un dels projectes més especials de Neve Shalom / Wahat al-Salaam és el Centre Espiritual Plural promogut també per Bruno Hussar juntament amb Anne le Meignan. L’espai s’inspira en les tradicions espirituals d’Orient Mitjà i de tot el món amb programes centrats en un diàleg interreligiós i intercultural obert que fomenti la convivència. Dins d’aquest complex es troba també la “Casa del Silenci” (Dumia, “silenci” en hebreu bíblic), per a la reflexió i meditació (oberta als anys 80) i la “Casa de Trobada, Oració i Estudi”, oberta el 2006.

Fa pocs dies, un programa televisiu adreçat als joves del Canal 1 de la televisió israeliana va entrevistar alguns dels adolescents que havien crescut en aquest oasi. Precisament, un dels dubtes que genera una comunitat així és fins a quin punt els nens no creixen en una bombolla aïllada, al marge d’una societat greument ferida, presa pel pànic i l’odi. Els adolescents entrevistats, però, mostren una sensibilitat cap al respecte que captiva, sense per això defugir del context on viuen. De fet, tots ells han estudiat els darrers anys de l’institut fora del poble i, per tant, han conegut de primera mà la complexitat. Una noia àrab diu: “Nois jueus de l’institut ens van dir que si no ens haguessin conegut ara serien racistes”; un altre noi, trist, afirma: “Un company amb el que tenia molta afinitat em va dir que mai podria ser amic meu pel meu origen...”. “Us sentiu emissaris?” pregunta la periodista al grup de nois i noies: “Sí!”, responnen sense dubtar. Ells i elles són l’exemple de que pot haver-hi sortida, malgrat tot, emfatitzant la convivència i deixant de córrer cap a posicions enfrontades, en aparença segures però, en realitat, clots foscos on no hi brolla vida. —

6 PLANS PER AL CAP DE SETMANA

Festes de Santa Eulàlia

Arriba la festa major d’hivern de Barcelona dedicada a Santa Eulàlia. Hi haurà rues de gegants, gegantes, capgrossos i dracs, correfoc amb diables, espectacles de colles sardanistes i esbarts dansaires i un festival de llums que il·luminarà la ciutat. El museus, a més, faran jornades de portes obertes

Festival de Màgia de Badalona

Aquest festival de màgia arriba a la 16a edició i commemora el cetinari del naixement del mag Li-Chang. Fins a principis de març, Badalona rebrà una quinzena dels millors mags del moment. A més hi haurà la Gala Internacional de Màgia, amb mags d’arreu del món i de disciplines molt diferents.

Bacallà i Peixopalo

Amb l’inici de la Quaresma, Sant Feliu de Guíxols engança la campanya gastronòmica Bacallà & Peixopalo. El peixopalo és el famós bacallà sec d’aquest municipi i fins a finals de març els diferents establiments de la ciutat oferiran menús gastronòmics basats en aquesta recepta típica gixonenca.

Jornades de la Galera

Els pobles mariners de les Terres de l’Ebre s’uneixen fins a principis de març per promocionar una de les joies gastronòmiques de la zona: la galera, un crustaci ric en nutrients, vitamines i minerals. Els restaurants de la zona ofereixen plats amb la galera de protagonista acompanyats amb vins de la DO Terra Alta.

Saló de Turisme de Muntanya

Més de 60 expositors es donaran cita aquest cap de setmana a la Fira de Lleida al Saló de l’Esport i del Turisme de Muntanya. S’hi faran també conferències, jornades tècniques, tallers de natura, presentacions, sortejos, exposicions i competicions esportives amb la voluntat d’esdevenir un referent del sector.

Mercat de la Terra Slow Food

Torna aquest mercat de productes artesans, ecològics i km.0 al parc de les Tres Xemeneies del Poble Sec de Barcelona. Com sempre el mercat reuneix una trentena de productors de proximitat seleccionats per Slow Food que ofereixen una gran varietat de productes locals i de temporada.